

Predsednik za poživitev trgovine - Japonsko prodiranje

Izrednemu zasedanju kongresa poslal predsednik poslanci, v kateri poziva k sprejetju zakonov za trajno izboljšanje. — Potreben je zakon proti izrabljanju delavstva, kakor tudi v pomoč farmerjem ter za izrabljanje naravnih sil.

Washington, D. C. — Ta ponedeljek opoldne ste se zbrali obe zbornici kongresa Zed. držav k izrednemu zasedanju, katerega je sklical predsednik Roosevelt pred dobrim mesecem. Ker je to zborovanje le nekoliko nadaljevanje zadnjega zasedanja, se tudi ni otvorilo s svečanostmi in sijajem, kakoršen je ob otvoritvah v običaju. Tudi ni predsednik osebno nastopil s svojo poslanico, marveč je bila le poslana obema zbornicama in tamkaj prečitana.

Predsednik je v poslanici povdaril, da so nujne zadeve zahtevale izredno zborovanje, da se bo na ta način olajšalo delo rednemu zasedanju, ki se prične v januarju. Zlasti se je v teh zadnjih mesecih opazilo, da so se splošne gospodarske razmere poslabšale, kar sicer ni zavzelo resnega obsega, vendar pa je takšno, da zahteva takojšnji protikorakov. Izza časa zadnjega kongresnega zborovanja, je dejal predsednik, je imel več konferenc z zastopniki industrije, poljedelstva in delavstva in pri tem je imel priliko ugotoviti, da je mogoče potom sodelovanja ne samo zaježiti sedanjih gospodarskih padec, marveč tudi ustvariti temelj trajnemu izboljšanju.

Da se ta cilj doseže, je predvsem potrebno da se zviša uporaba privatnega kapitala in se s tem zviša zaposlitev. S tem pa, ko se ta kapital uporablja za razširjanje trgovine, mora istočasno iti roka v roki zvišanje delavskega zasluzka, s čimer dobi ljudstvo v roke večjo kupno moč, da lahko absorbira zvišano produkcijo. V to svrhu je potrebno, da kongres sprejme zakon, s katerim se bo napravil konec izrabljanju delavstva v obliki nizkih plač in pretirano dolgih delovnih ur, kakor tudi otroškemu delu.

Druge panoga, glede katere je predsednik opozoril, da potrebuje preureditve, je poljedelstvo. Svoječasno je bil že sprejet tozadveni zakon, a je vrhovno sodišče razveljavilo. Predsednik je izrazil upanje, da je tekom teh let sodišče uvidelo potrebo, da se mora ustava razlagati v smislu današnjih potreb, in da ne bo več razveljavljalo zakonov v pomoč farmerjem. Novi farmerski zakon, ki naj ga kongres sprejme, ima dvojni namen. Prvi je ta, da prepreči prevešek v farmerski produkciji, s čimer pride do takozvanih cen, da je farmerju obstoj nemogoč. Na drugi strani pa naj zakon zagotovi farmerju stalen dohodek, in sicer tako, da se spravijo prevelike množine pridelkov do brega leta in se uporabijo v času slabe letine.

V predsednikovem programu za kongres je dalje reorganizacija vladnih uradov, da bo poslovanje bolj uspešno, in

ZANIMIVA IZJAVA

Rabinec pozval Jude k hvaležnosti do Kristusa.

Chicago, Ill. — Zabeležbe vredno izjavo je podal zadnji nedeljo pri nekem predavanju judovski rabinec dr. Ferd. Iserman iz St. Louisa, kakoršna se iz ust Juda redko sliši. Povdaril je namreč, da bi moral biti vsak Jud hvaležen Jezusu za to, ker je dosegel, da je postal Bog, ki so ga častili starodavni Judje, dosegljiv celemu svetu, češ, ako bi ne bilo Kristusa, kdo ve, kaj bi se zgodilo z vero v enega Boga. Pričakuje se, da si bo rabinec s svojo izjavo nakopal kritiko ortodoksnih Judov, zlasti še, ko je pozval svoje soplemenjake, naj združijo sinagoge s cerkvami v Jezusovi veri.

AVTO POVZROČIL NESREČO VLAKA

Chicago, Ill. — Okrog 200 dijakov iz Beloit, Wis., se je s posebnim vlakom vračalo zadnji nedeljo zvečer z nogometne igre iz Chicage, ko je na nekem križišču v Morton Grove zadela lokomotiva v avto, ki je stal na progi, in ta dogodek je spravil v nevarnost vse potnike na vlaku, od katerih so bile v večini ženske, dijakinje. Vsled kolizije je namreč lokomotiva skočila s tira in drvela preko pragov še 200 čevljev, na kar se je prevrnila, dočim so vozovi k sreči ostali na progi. Potniki so bili sicer pretreseni in prestrašeni, a hujšega se jim ni pripetilo, pač pa sta bila lažje ranjena strojevodja in kurjač. Iz avtomobila, ki je obstal na progi in ki je povzročil nezgodo, so se potniki še pravočasno umaknili.

POTAPLJAJOČE MORNARJE REŠILI

Norfolk, Va. — Iz skrajno nevarnega položaja se je pretoklo nedeljo posrečilo rešiti 21 mož posadke nekega grškega tovornega parnika, ki se je v morskem viharju ponesrečil in potopil. Dočim so štirje drugi mornarji utonili, trije pa so pogrešani, se je omenjenih 21 oklepalo potapljaljočih se ostankov ladje in se obenem moralo boriti proti morskim volkovom, kateri so se v velikem številu zbrali okrog njih, čakajoč na plen. Za rešitev se imajo zahvaliti nekemu aeroplanu, ki je ponesrečence izsledil ter videl v kakem skrajnem položaju so, na kar je za nje poklical pomoč.

pa sistematično izrabljanje naravnih moči ter preprečitev ugonabljanja narodnega naravnega bogastva, in svrhu česar se naj bi dežela razdelila v sedem pokrajin.

NOVA POTEZA ANGLIJE

Hitlerjeva zahteva po kolonijah jo vznemirila.

London, Anglija. — To sredo odputuje v Nemčijo angleški min. podpredsednik, Lord Halifax, očividno z namenom da započne kaka pogajanja s Hitlerjem glede kolonij. Anglijo je namreč zahteva Nemčije po vrnitve njenih bivših kolonij pričela resno vznemirjati in zdaj bo očitno skušala, da spravi Hitlerjevo pozornost na kako drugo zadevo, ali pa, da mu ponudi kaj takega, ki bi bilo za Nemčijo enake vrednosti, a bi Anglije ne bolelo.

ZADUŠILA SE S KOŠČKOM HRANE

Chicago, Ill. — 37 letno Miss Charlotte Korssell so v nedeljo našli mrtvo v njenem stanovanju, 2132 Morse ave. Kakor je preiskava ugotovila, se je ženska zadušila s koščkom jedi, ki ji je obličal v sapniku. Njena sestra jo je našla blizu telefona, mrtvo; očitno je skušala poklicati pomoč, a ni imela več moči.

NA VESELEM LOVU

Los Angeles, Cal. — Pri izdelovanju nekega filma je v nedeljo ušlo 150 opic in se razkropilo po okoliških drevesih. Na lov na nje se je spravilo večje število dečkov, katerim je vodstvo filmske družbe obljubilo po \$1 nagrade za vsako ujeto opico. V par urah so jih ujeli 40, dočim so druge še vedno uživale začasno prostost.

ŠTIRJE UTONILI Z AVTOMOBILOM

Sandwich, Ont. — Iz Detroit reke so v nedeljo policisti in ognjegasci izvlekli neki avto, v katerem so bila štiri mrtva trupla, dveh moških in dveh žensk. V kakih okoliščinah se je pripetila nesreča, se ne more ugotoviti.

KONFERENCA ŽUPANOV

Washington, D. C. — V ponedeljek se je otvorila tukaj konferenca ameriških županov, na kateri je zastopanih okrog 150 mest v Zed. državah. Med drugimi sklepi, ki jih nameravajo župani sprejeti, bo tudi načrt, da se ustanovi stalna relifna administracija za sodelovanje med vlado in mesti, s pomočjo katere se bodo lahko podvzela relifna dela, ki bodo imela stalno vrednost.

KRIŽEM SVETA

Jeruzalem, Palestina. — V novih izgredih, ki so izbruhnili zadnji nedeljo v tem mestu med Arabci in Judi, je bilo ubitih sedem in ranjenih 14 oseb. Tri smrtne žrtve je zahteval tudi napad na neki potniški bus, ki je vozil iz Jeruzalema v Jafo.

Pariz, Francija. — Splošna konfederacija francoskega delavstva je v nedeljo proglasila za svojih pet milijonov članov bojkot proti japonskemu blagu. Istočasno je zahtevala tudi, da Francija pomaga španski vladi.

Rim, Italija. — Rezervni častniki in moštvo letnikov 1908 in 1909 so dobili v osmerih distriktih zadnje dni poziv na orožne vaje, ki bodo trajale nedoločeno dobo. Ta poziv je v soglasju z Mussolinijevim načrtom, da mora ostati rezerva na višku sposobnosti.

SPOR MED UNIJO IN GEN. MOTORS

Detroit, Mich. — Unija avtomobilskih delavcev je podvzela gibanje, da se v tovarnah General Motors podvzame glasovanje, da delavstvo odloči, katera unija naj ga zastopa. Zadnje dni je prišlo med delavstvom in to družbo do ponovne napetosti, ko je družba odklonila sporazum, katerega je unija predložila, ter je nato stavila svoje lastne zahteve.

JAPONCI HITE Z VOJNO

Skušajo ugrabiti čim največ mogoče, predno jim velesile stopijo na prste.

Šanghaj, Kitajska. — Japonska armada sicer počasi toda stalno prodira čim dalje bolj v notranjščino kitajskega ozemlja. Odkar je padlo mesto Šanghaj v njene roke, se je smer prodiranja od tukaj obrnila proti zapadu, s ciljem da se ta armada združi z armado, ki prodira od severa. Trdi se, da nameravajo Japonci predložiti Kitajski zahteve za mir, kakor hitro dosežejo mesto Sučov, ki leži 45 milj zapadno od tukaj.

Kakor kaže, so Japonci podvojili svoj pritisk na Kitajsko očitno z namenom, da dosežejo čim največ mogoče, predno bodo velesile, ki zborujejo v Bruselju, kaj ukrenile proti njej. Z gotovostjo se namreč pričakuje, da se bodo podvzele proti Japonski kazenske odredbe ene ali druge vrste. Omenjena konferenca je namreč po odklonilnem odgovoru Japonske pretrgala z njo vse zveze glede nadaljnjih pogajanj in bo zdaj koncentrirala svoje napore na to, kako naj se nudi pomoč Kitajski.

Z AVTOMOBILOM SKOZI HIŠO

Youngstown, O. — Lahko si je misliti presenečenje, ki ga je doživela družina James Stafford v bližnjem mestu Hubbard, ko je v nedeljo v zgodnjih jutranjih urah neki avto zavozil naravnost v njih hišo, prodrl skozi tri sobe in se ustavil ravno pred posteljo, na kateri so spale tri osebe. Kljub nenavadnemu dogodku pa so bile posledice, izvzemši razdejane hiše, precej neznačne: Samo eden šesterih članov družine, namreč 17 letni sin, trpi na poškodbah; zlomljeno ima rebro.

Iz Jugoslavije

Žalostno početje očeta enajstih otrok, ki je v jezi do smrti pobil svojo ženo z ročico. — Čedni "izletniki", ki delajo prebivalstvu škodo. — Smrtna kosa. — Druge vesti o nezgodah in nesrečah.

Žaloigra na Krškem polju

Brežice, 24. okt. — Na domu posestnika Jožeta Dornika in njegove 48 letne žene Marije rojene Vene, v vasi Dornana, nekdanji rimski Neviodunum, na Krškem polju, že nekaj let ni bilo prave iskrenosti. Četudi sta imela zakonca 11 otrok, od katerih jih živi 9, je bil mož na svojo ženo, začuda ljubosumen. Revico je preganjal, da je morala zadnja leta kakih 40 krat iskati zavetja po drugih hišah. — Preteklo soboto je bil Dornik celi dan nataknen. Pri večerni molitvi je sredi molitve zakrčal, da vlačuga ne bo naprej molila, nakar je on poprijel in skončal. Dočim je ostala rodbina povečerjala, je Dornik grozil da mora nekaj narediti, nakar je odšel iz hiše. Otroci so mater nagovorili, da se je umaknila k sosedom, kakor hitro se je mož vrnil. Razjarjeni Dornik jo je takoj pričel iskati po hiši, okoli hiše in pri sosedih. Mimogrede je pograbil doma še ročico voza in oborožen ž njo res našel zbegano ženo pri sosedih Anžurjevi. Tu jo je najprej nesposobno nahrulil in jo v tem že udaril z vso silo z ročico preko trebuha. Nato jo je kakor kako živino vlačil po sobi in jo potisnil na prosto, goneč jo proti domu. Med tem jo je še nekajkrat z ročico udaril, dokler nista prihitala sinova, Lojze in Jože, ki sta, uporabljajoč podobna sredstva nad očetom, rešila svojo mater. Dornikova je odšla takoj k sosedu Račiču, kjer je za nekaj časa zaspala. Semkaj si namreč Dornik ni upal za njo, ker se je bilo v tem zbralo pri hiši že mnogo ljudi, ki bi bili vsi ščitili preganjano ženo. Kmalu pa se je poškodovanka zbudila v strašnih bolečinah v trebuhu, nakar so jo njeni sorodniki prepeljali v krško bolnišnico. Tu je reva kljub operaciji umrla.

Odlikovani

Ban dravske banovine je 25. oktobra podelil na ukaz kraljevega namestnika v Belgradu visoka odlikovanja sledečim županom: ljubljanski župan dr. J. Adlešič in celjski župan Alojz Mihelčič sta bila odlikovana z redom Jugoslovanske krone III. razreda; ptujski župan dr. Remec in profesor ter kipar Sajovic pa z redom Jugoslovanske krone IV. razreda.

Podivjani psi

V Zagorju so podivjani psi volčjaki raztrgali dvema posestnikoma prašiče, tako da so jih morali pri priči zaklati.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrla Franciška Šustersič, rojena Tešar. — V Mariboru je umrl Jožef Drofenik, upokojeni železniški strojevodja star 83 let. — V Šoštanju je umrl Jakob Volk, krojaški mojster, ustanovitelj in preds. Obrtne hranilnice in posojilnice v Šoštanju.

Vlom

V Poljanah nad Škofjo Loko so neznan zlikovci s cepinom ali krampom razbili vrata v občinsko pisarno ki je v gasilskem domu in odnesli 8 tisočakov.

Ponesrečil se je

Nevarno se je ponesrečil na cesti iz Sv. Kungote v Maribor 40 letni čevjarski mojster Ferdo Painkiher iz Maribora. S kolesom je zavozil v kup gramoza in tako nesrečno priletel na tla, da si je stal roko v rami in nogo.

Smrt dobre žene

V Šenčurju pri Kranju na Gorenjskem je umrla v starosti 72 let Marija Maselj, ki je bila znana pod imenom "Bičeva Mica" in katera je vse svoje življenje posvetila vzgoji zapuščenih in nezakonskih otrok. Kakor poročajo, je vzredila in vzgojila v svojem življenju 80 takih zapuščenih otrok z ljubeznijo in krščansko potrpežljivostjo.

Tepeni so bili

Jevnica, 19. okt. — Odkar je v Jevnici postajališče, radi hodijo izletniki v te kraje, posebno jeseni. V Mali in Dolgi nogi, v Golišah je mnogo kostanja in sadja. Med izletniki so pa tudi ljudje, ki pridejo z nahrbtniki in tresejo in pobirajo kostanj in sadje brez dovoljenja. Že večkrat je prišlo do prepira. Tako so jo v nedeljo 17. oktobra izkúpili nekateri "izletniki." Ko so jih domačini podili, se še umakniti niso hoteli. S koli in noži so navallili na kmečke fante.

Na obeh straneh je bilo veliko krvi. Končno so jih fantje le zmagali in dva zaprla v klet, da so jih pozneje orožniki odgnali v Litiijo. Kmetje zato sade in gojijo kostanj in sadje, ker so to tukaj edini pridelki, ki jih morejo prodati. Nekateri mestni in predmestni ljudje pa mislijo, da mora kmet vse zastopati dati.

Podivjani psi

V Zagorju so podivjani psi volčjaki raztrgali dvema posestnikoma prašiče, tako da so jih morali pri priči zaklati.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrla Franciška Šustersič, rojena Tešar. — V Mariboru je umrl Jožef Drofenik, upokojeni železniški strojevodja star 83 let. — V Šoštanju je umrl Jakob Volk, krojaški mojster, ustanovitelj in preds. Obrtne hranilnice in posojilnice v Šoštanju.

Vlom

V Poljanah nad Škofjo Loko so neznan zlikovci s cepinom ali krampom razbili vrata v občinsko pisarno ki je v gasilskem domu in odnesli 8 tisočakov.

Ponesrečil se je

Nevarno se je ponesrečil na cesti iz Sv. Kungote v Maribor 40 letni čevjarski mojster Ferdo Painkiher iz Maribora. S kolesom je zavozil v kup gramoza in tako nesrečno priletel na tla, da si je stal roko v rami in nogo.

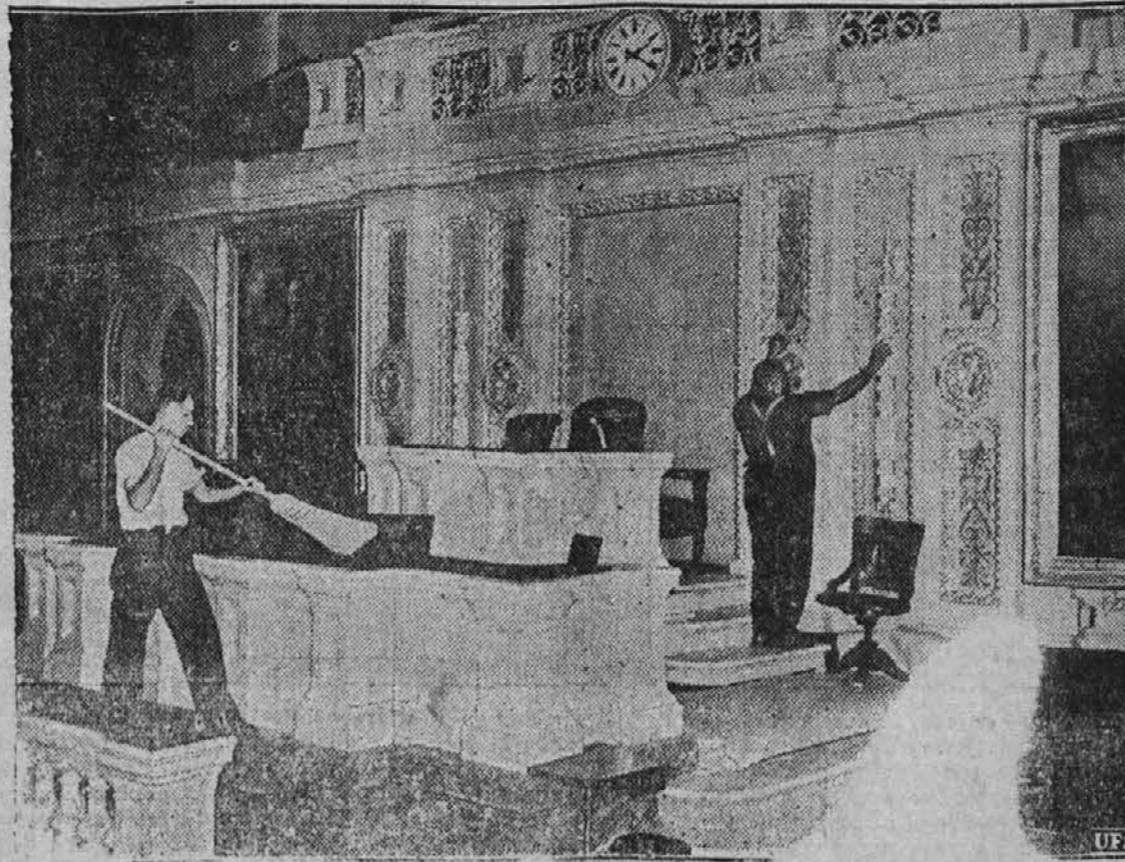
Smrt dobre žene

V Šenčurju pri Kranju na Gorenjskem je umrla v starosti 72 let Marija Maselj, ki je bila znana pod imenom "Bičeva Mica" in katera je vse svoje življenje posvetila vzgoji zapuščenih in nezakonskih otrok. Kakor poročajo, je vzredila in vzgojila v svojem življenju 80 takih zapuščenih otrok z ljubeznijo in krščansko potrpežljivostjo.

Nesreča pri stroju

V ptujsko bolnico je bil pripeljan 28 letni viničar Anton Švajgl iz Placerja. Pri delu je po ne previdnosti prišel z roko v stroj, ki mu je zmečkal prste.

KONGRESU SNAŽIJO HIŠO

Ko so se kongresniki zbrali ta ponedeljek v Washingtonu k izrednemu zasedanju, so našli zborovalno dvorano očistočeno in preslikano. Zgoraj vidimo dva delavca, ki sta zaposlena s tem opravilom v dvorani poslanske zbornice.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljov in dnevo v praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago Telefon: CANAL 5544

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto\$5.00	For one year\$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto\$6.00	For one year\$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Kaj trdi klan?

Vrhovni glavar ameriških Ku-Kluks-Klanov Hiram W. Evans je te dni izjavil:

“Naše stališče proti Judom v Ameriki je priprosto, namreč, da je ta dežela krščanska in da oni niso kristjani.”

“Papež”, piše Evans: “ni edini generalni zastopnik Vsemogočnega Boga. To je naše stališče do katoliške cerkve, katere dogmatična avtoriteta je neznosljiva v prosti deželi.”

“Naše stališče proti črnem, ne bazira na rasnem sovražstvu, kakor tudi ne domačinstvu ali verskem prepričanju. Ampak temelji čisto na plemenskih principih.”

Katoliški list “Catholic Tribune” vzklikne k tem izjavam tako le:

“Bunk, prav nič drugega, kakor goli bunk!”

Katoličani, judje in črnci so bili v tej deželi in so se vedno obnašali kot ljudje, ki spoštujejo postave in običaje dežele. Borili so se in umirali za to deželo, dolgo preje, kakor je pa ta neameriški, sovraštvo sejojoči stvor s trikratnim “k” začel s svojo karijero. Ta dežela ima dovolj tega gangsterizma. V njej ni prostora ne mesta, za organiziranje bigotov in sadistov, kakor je to ne dolgo tega razsodilo samo vrhovno sodišče v deželi. Nečastno je za Georgijo, ki je podelila tem gangsterjem prvi čarter, ali dovoljenje za poslovanje. Klan mora iti.”

Tem odločnim besedam in mnenju se mora pridružiti vsak zaveden katoličan!

Javno mnenje

Javno mnenje vsakega naroda pride najbolj do svoje glave izraza pri svobodnih tajnih volitvah. Marsikje te prilike ni. Imamo pa tako priliko še v Ameriki, kjer vlada še vedno široka svoboda govora in tiska in imamo tudi najbolj demokratičen in svoboden način volitev.

Ko so se vršile predzadnji teden volitve v New Yorku in Detroitu se je ob tej priliki jasno pokazalo javno ljudsko mnenje.

V New Yorku ima gotova skupina demokratov organizirano politično mašino, ki ji pravijo “Tammany Machine”. Ta skupina obstoja že dolga leta in voditelji v njej se menjajo. Nekoč je imela ta skupina mogočen vpliv, celo vsej demokratiški stranki v deželi je izza svojih kulis zapovedovala in jo tudi vodila. Zadnje desetletje je pa njena slava močno otemnela. Vzroki so razna politična raketirstva, ki so jih uganjali pod patronanco te skupine. Zato je ob zadnjih volitvah ponovno zmagal za župana mesta New York znani 55 letni LaGuardia, po krvi italijansko-židovskega rodu. La Guardia je po značaju radikalec, po stranki pa spada k republikancem, ki ga imajo za nekoga svojega neposlušnega vstaša. Je pa drugače naklonjen revnim slojem in vlada demokratično. Tako se je pokazal zadnji termin in narod ga je ponovno izvolil.

Druge volitve so se vršile istočasno v Detroitu.

Tu pa je bila vroča tekma med kandidatom, ki so ga podpirali člani unije CIO in kandidatom republikanske stranke. Tu je pa zagonetka, da je kandidat, ki ga je podpirala CIO propadel, zmagal pa republikanee. Po številu so delavci vendar v večini in ni mogoče, če bi ti složno volili, da bi ne zmagal delavski kandidat. Pa le ni. Kje je vzrok?

Nekateri vodilni listi komentirajo, da je vzrok to, da se javnost naveličala prepričev in stavk, ki jih vodi CIO. Pa je zopet vprašanje katera javnost? Človek bi mislil, da je v tej javnosti vendar pretežna večina delavskega mnenja. Rešiti to zagonetko je res prav težko. Zgleda, če upoštevamo vse to, da delavstvo samo ne sledi CIO, ali pa delavstvo v svoje vrste politike ne mara. Eno ali drugo je.

RAZNE VESTI IZ JOHNSTOWNA

Johnstown, Pa.

Ze nekaj časa sem premišljeval in si belil glavo, kako bi napisal dopis, da bi ne bil predolg. Veste, propaganda za kratke in jedrate dopise mi je popolnoma zmešala štrene. Zavedam se namreč, da sem eden tistih nesrečnikov, ki ne znajo priti do konca, kadar enkrat začnejo pisati, pa naj še tako na kratko začnejo, kajti ko je v mislih že davno zaključeno, pero še vedno drsi po papirju, kakor električen motor, ki se noče ustaviti, dokler ne izklopimo električnega toka. Tako uredniku ostajata dva načina, katerih se lahko poslužim. Prvi je najenostavnejši in ta je — uredniški koš, kamor lahko vse skupaj zažene, ne da bi niti prebral. Drugi so — škarje, ki mu da nekoliko več dela. Za ta drugi, je treba brati in izbirati zrnje od plev. Ostane pa pri tem tudi možnost, da pleva pojdejo v tisk, zrnje pa v koš, kajti tiskarski škrat je na preži tudi v uredništvu, ne samo v tiskarni. Potem sraga imam že po čelu, napisal nisem pa še prav nič pametnega. Oprostite, nisem tega jaz kriv. Na živce mi gre tudi to, ker zadnje tedne gre vse tudi z delom nekam navzdol in delavci dobivajo neprosto voljne počitnice za nedoločeno čas, seveda.

Pri podružni cerkvi sv. Ane, ki spada k cerkvi sv. Terezije, smo meseca oktobra izgubili kar dve pevski moči. Prva je bila organistinja Miss Ključevšek, ki se je poročila. Dne 23. oktobra je pa stopila s svojim izvoljencem pred oltar Miss Pavlina E. Novšak in sicer z J. Kihuela, rodom Slovak. Miss Novšak je bila ena vodilnih oseb v pevskem zboru in zelo delavna za našo podružnico cerkev sv. Ane odkar je bila ustanovljena. Želimo sreče in božjega blagoslova v novem stanu.

Izvedel sem iz zanesljivega vira, da nas bodo naš priljubljeni g. župnik p. B. Snój zapustili. Ko boste čitali te vrstice bodo že v Lemontu, Ill. Pogrešali jih bomo, ne samo farani, tudi drugi, ker so bili v vsakim prijazni. P. Snój so si postavili krasen spomenik v Johnstownu. Pod njihovim vodstvom je zrastle prijazna lurska votlina in pozidali so cerkev sv. Terezije. Pač napravili iz puščave krasen vrt, ki je ponos ne samo Slovence, ampak mestu Johnstown in ki je v poletnih mesecih letovišče za mestne prebivalce. Bog vas ohrani č. Father, da bi še dolgo uspešno delovali v vinogradu Gospodovem!

Math Ključevšek

VABILO NA VESELICO ŽENSKEGA KEGLJAŠKEGA KLUBA

Pueblo, Colo.

Znano vam je menda že, da priredi kegljaški klub, ki spada k podružnici SZZ, št. 3, svojo veselico v dvorani sv. Jožefa v Grove v nedeljo 21. novembra. Ta prireditev bo v korist kegljaškega kluba omenjene podružnice SZZ. Zlasti članci se opozarjajo, da se vse udeležite te veselice. Ni treba iskati izgovorov, kajti dolžnost nas vseh je, da gledamo za napredek. Zato glejmo vsi, da ta večer nihče ne ostane doma. Pridite, da se nekoliko razveselimo in pozabimo težave in naloge. Za vse udeležence je zajamčena prav dobra postrežba. Prav prijazno vabimo na to prireditev tudi Cibrovo Špelo. V predzadnjem njenem koticu sem brala, da si je potolkla prste s kroglo, ko je kegljala. Vidiš Špelica, človeka lahko povsod nesreča doleti. No, pa vseeno pridi in privedi s seboj tudi profesorja Matiko, saj veš, da če je človek sam, ni tako veselo. — Ne pozabite veselice 21. novembra v dvorani sv. Jožefa. — Nasvidenje.

Rose Lesar

SPOMINI NA POTOVANJE V STARO DOMOVINO

Oglesby, Ill.

(Piše Theresa Dušak)

Moj brat je pred par leti pogorel. Zgorelo mu je vse in sedaj ima novo stanovanje, lep vrt in mnogo vrtnic v njem ter drugih cvetlic. Pod lipo smo se pogovarjali cele dneve in večere in tja so prihitali sosedje in me pozdravljali — Luštna je hišica in vrt, vse je lepo, ampak, — mame ni bilo več od nikoder, ne ateka, katera sem zelo pogrešala. Na pokopališču sta bila, tja ju grem obiskat. Ko sem tja prišla in stala pri materinem grobu, mi je bilo tako hudo, da bi najraje zavpila: “Mama, pridi ven, tvoja hčerka je tukaj v Ameriki.” toda premagala sem se in grem jokaje dalje. Hodim okoli po pokopališču že več kot pol ure in ne zapazim križa na grobu očeta. Naenkrat pa zagledam črn marmor in na njem z zlatimi črkami — “Tukaj počiva Ivan Setinc”. Ko sem zagledala njihov grob, se nisem mogla več premagovati. Zavpila sem in jokala, da so me prišle žanjice vprašat, kaj se je zgodilo. — Celi dan sem hodila po pokopališču in našla grob mojega strica Jos. Setinca odvetniškega koncipienta iz Brezic in še mnogo mnogo drugih, zelo mi dragih. Kako je bilo meni takrat hudo, se ne da popisati. — S pokopališča sem se podala v mesto. Spala sem v Narodnem domu, kjer imajo lepe sobe itd. Gospod Korent in njegova soproga sta me zelo prijazno sprejela. Dobra kuhinja je tam in dobro vino imajo, da

sem se čudila. Šla sem tudi k Tončki Stoeger, omožena Deržič, ki ima lepo hišo in gostilno. Ona mi je nad vse lepo postregla. Ko hodim tako okoli, sem si morala priznati, da sem se počutila kot tujka par dni. Toda kmalu sem se spoznala in imela sem lepo družbo. V Brezicah je veliko inteligence: uradniki, učitelji, trgovci, lekarnarji, zdravniki, gostilničarji in vsi so — Slovenci. En jezik, en narod! Polno zdravega humorja.

V Brezicah sem si ogledala cerkve, med katerimi je lepa farna, a še lepša je samostanska. Zelo snažno je tam, a nad vse lepa je kapelica sv. Terezije Male Cvetke, katere prej ni bilo. Občudovala sem spomenik grofice Wurmbrand, ki je nad sto let star v samostanski cerkvi. Vrt je zelo lep in skrben vrtnar zaliva rože. Pevci so imenitni. Rev. B. Winkler so sedaj tam oskrbnik vsega.

Ko sem si ogledala Brezice, Bukošek, Zakot, itd., se podam z avtomobilom v Cerkle, na dom mojega moža. Avto pelje tja dvakrat na dan in tako sem se jaz odločila za popoldne. Ko pridem k Vahčiču, spijem kozareček vina in vprašam za hišo Butara, ali Tičonovi. Kmalu mi jo pokažejo. Ker me niso še nikoli videli, seveda tudi niso vedeli kdo sem. — “Kaj želite?” me vpraša Anica, sestra mojega moža. — Prosim, če bi smela pri vas prenočiti, sem odgovorila. — Ne vem, moram še prej vprašati moža. — Grem jaz z vami, ji rečem, bova skupaj prosile. — Tičon je namreč organist in je nekaj orgljal ter imel vaje za novo mašo. — Kdo ste? me vpraša. Imate pos? — Nimam nič, sem rekla. Prodajam “šnirance” in šivanke, pa sem zamudila avtobus in denarja nimam. — Če nimate pa nimate, le kar z žensko se pogovorite. — Anica me gleda in reče: Ali ste lačni? — Nisem lačna, samo posteljo bi rada za čez noč. — Boste že nekje spali, mi reče, le ostanite tukaj. Prinese mi kruha in košček sira. Zahvalim se za kruh in sir in prosim za pol litra vina. — Dobro, mi reče, toda pol litra vina stane štiri dinarje. — Pijemo lepo skupaj tisto vince, pa me med tem vpraša to in ono. Med drugim ji povem, da imam eno sestro v Ameriki. Ona mi pa pripoveduje od njenih bratov in žena, a ni vedela, da sem jaz žena enega njenih bratov. Kmalu pride zraven tudi njen mož g. Franc Butara. Mnogo sva govorila od ljubljane, od “šniranc” in šivanj in seveda tudi od politike. Prosila senga naj pije z menoj, pa mi reče, naj le jaz pijem, da sem bolj potrebna kot on. Pridrži se nam še njegovi otroci, ki so me prav radovedno gledali. Kmalu je prišel Jože Dušak ki me je nekaj časa gledal, nato pa stopil v kuhinjo rekoč: “Preklet je to brihtna ženska.” — Kakor sem spoznala, so me začeli gledati, kedaj bom plačala zapito vino, toda jaz pokličem še en liter in gospodinja zopet pripomni, da stane osem dinarjev. — Le dajte, sem rekla, ga bomo pili skupaj; ter ji ob

enem podam \$5.00 ameriškega denarja. Povedala sem ji tudi, da sem jaz Terezija Dušak iz Amerike, žena njenega brata. Osupnili so vsi in niso vedeli bi mi res verjeli ali ne. Nazadnje ko so se prepričali, so bili silno veseli. Kmalu so bili vsi skupaj in mati mojega moža si je začela brisati oči. Jože brat, Anica, sestra, itd. vsi so bili skupaj in pozno v noč smo se pogovarjali vsi veseli in zadovoljni.

(Dalje prihodnjic)

KAJ BO, ČE BO TAKO! Brežice, Jugoslavija.

Slovenski pravopis, ki ga je sestavil g. dr. A. Breznik, profesor v Št. Vidu nad Ljubljano, razločuje med bučela in čebela. Gospod profesor pravi, da je boljše pisati čebela kakor bučela. No, ker so letos ameriške čebelice bile bolj pridne in so več medu nanosile, kot evropske, bom pa tudi jaz po načelu gospoda profesorja razločeval in imenoval pridne ameriške čebele ter slabe evropske bučele.

O, tristo judov in še eden povrh, pa jih bo preveč! Tako sem zavpil, ko sem bil prečital zanimivo poročilo o letošnji medeni nedelji v Lemontu. Jaz Rev. Johnu častitam, da je imel letos tako srečo s čebelami. Tako je tudi prav, da so ameriške čebele boljše od evropskih bučel. Saj so naši izseljenci še vedno imeli Ameriko za deželo, po kateri se cedi mleko in med. Mleka ima Amerika res veliko v steklenicah. Medu imajo Amerikanci letos pa toliko, da ga prodajajo na vse kraje kakor se ponášajo Lemontčani, ki so letos imeli nenavadni, medeni uspeh. Kaj bo, če bo tako napredoval Rev. John, svetovnoznan čebelar? To skrbi pa kar Rev. Johnu prepustim. —

Za misijonsko nedeljo so pri nas v dravski banovini pri vseh cerkvah bile na vratih velike reklame to je veliki plakati ali poslovensko lepaki. Slučajno sem našel pred takim plakatom stari žez priletnega fanta, ki je bral in motril vsebino reklamnega lista in slike na njem. Lepak je predstavljal ali spominjal na štiri evangeliste, samo s to razliko letos, da niso bili evangelisti naslikani ampak samo živali, ki jih po navadi slikajo poleg evangelistov. Znano vam je gotovo, cenjeni bravci A. Slovence, da slikajo sv. Matevža, da ima poleg sebe angelja z človeškim obrazom. Sv. Marko ima poleg sebe leva. Sv. Luka ima zraven sebe vola. Sv. Janeza Evang. čuva orel. Na letošnjem plakatu pa ni bilo obrazov evangelistov ampak naslikane so bile some preje imenovane živali ter angelj. In pod sliko vsake živali je bilo ime dotičnega apostola ozioroma evangelista. Imenovani fant Fr. gleda in opazuje ter motri leva in pod njem podpis sv. Marko. Zbegano fant vpraša mene, ki sem prišel ravno mimo: čujte, p. B. W. kako pa je to, da je sedaj sv. Marko tak. Saj to ni človek, saj je to žival, lev je. Pojasnil sem fantu vso stvar. Kaj bo, če bo tako šlo v modrenem slikarstvu? Oj moderna, moderna! Ne, moderna, ampak laterna je mnogim potrebna!

Kaj bo, če bo tako! Letošnje vino, ker je bil med letom sam dež in vedno bolj mrzlo je vino kislo, da bo ljudem nohte porinilo raz prste. Kaj hočemo, tak letnik vina nam je dal Bog. Bati se je pa tudi, če bodo ljudje vino popravljali in sladkali, kakšno zverco bomo pili. Da bi se le nikomur ne primerilo kaj takega kot so doživeli modri stric Luka, lahkoverni nečak France in preposlušni hlapec Jože. Poslušajte dogodek.

Stric Luka je modroval, da za bolna vina se dobijo praški, ki se vsipajo v sod in vino postane dobro, sladko za želoec. Sladkemu nečaku Francetu se že cedijo sline, ko misli na to, kako bo pil ozdravljeno vino. Stric Luka veli hlapec Jožetu, da naj gre v lekarno kupit vinski prašek, da naj zahteva “Saharin”. Hlapcu ta beseda ni šla v glavo. Stric Luka ponavlja 4krat, 6krat besedo Saharin. Hlapec Jože počasi in nerodno ponavlja besedo, Sah, sah, sah, cagadin in se poda kupit v lekarno. Proti večeru se privleče hlapec Jože domov in prinese velik zavitek, v katerem je bil vinski prašek. France zagradi zavitek in hajdi v vinski klet. Vsiplje vse v kislo vino in ga dobro zmeša. Zdjaj pa poskusimo veli France ter natočiti tri kozarce vina, enega za strica Luka, enega za sebe in tretjega za hlapca Jožeta. Moč in okus ozdravljenega vina je bil čudovit. Poslušajte, potrpežljivi bravci A. Slovence! Vsi trije pivci so pričeli kašljati, pljuvali so okrog sebe, si brisali mokre nosove in oči ter eden drugega so zvedavo pogledovali z zajokanimi očmi. Stric Luka povzame besedo in vpraša hlapca: ali si kupil pravi vinski prašek in sapa zastaja stricu Luku. Seveda sem. Sem kupil, hiti zatrjevati hlapec Jože. Kaj si pa zahteval v lekarni, poizveduje France. Hlapec Jože natanko opisuje kako je bil naredil. Predno sem bil šel v lekarno, izpoveduje hlapec, sem se bil oglasil pri svoji ljubi ženi in sem ji povedal po kaj grem v lekarno. Moja učena žena mi je nato rekla, da se ta beseda, sah, sah, cagadin bere v vsakem dnevnem časopisu. Zaradi varnosti, da ne bi pozabil besede mi je ljuba ženka še na listič napisala. Imam listič še s seboj. Tu ga imate pa se lahko prepričate. France in stric Luka urno zagrabita listek. O, joj; o, joj! Strašno! kričita obadva in še huje ju stresa kakor preje kozarec vina. Na lističu je bilo namreč zapisano namesto Saharin pa Caherlin. Stric Luka je godrnjal in tarnal: Joj, meni; joj, meni! Veliko slabega sem že použil na tem puklastem svetu. Da bi pa moral Caherlin, prašek za stenice, hrošče, bolhe ter uši požreti, oh, fuj tajkse, kaj takega pa še ne v mojem revnem življenju!

Kaj bo, če bo tako! Pomislite, cenjeni bravci A. Slovence, kaj sem zasledil v Brezicah in to v samostanu! Živim tukaj že celo leto pa še le danes 28. okt. na dan sv. Simona in Juda Tadeja, ki ga tudi Amerikanci častite, sem še le opazil, da imamo v samostanu tudi ječo. In sicer se nahaja pod samostanom. Nesrečni jetnik, ki je bil notri zatrjeval (Dalje na 3. str.)

TARZAN IN LEOPARDSKI LJUDJE

(145)

(Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

Leopard se je bil že docela približal. Kali Bwana je še vedno merila. Ravno ko je hotela izstreliti piščo v napadajočo krvoločno zver, je naenkrat zagledala v džungli za leopardom beglega, skoro nagega človeka, ki je tekel proti leopardu. Leopard, ki je gledal samo svoj plen, tega ni opazil.

S strahom je Kali Bwana opazila, da človek, ki je tekel proti leopardu, niti oborožen ni bil. — V tem se je leopard pripravil na skok. Previdno je počkal za svoje šape primerne opore na tleh, da bo zalet bolj popoln in doseže svoj plen. Z repom je razdráženo mahal, nato skočil proti njej.

V trenutku, ko se je pognal leopard proti Kali Bwani, je skočil tudi beli človek, še uredjeje kot leopard in ga dohitel sredi skoka. Kali Bwana je še ravno v prvem trenutku odmaknila roko od tetiva in od prevelikega presenečenja nad tem prizorom, spustila na tla lok in piščo in strmela pred se.

Ta nenavaden prizor jo je popolnoma prevzel. Še nikdar ni videla tako strahovitega boja kot sedaj, ko sta se spopadla krvoločna zver in človek. Leopard je tako strašno rjovel, da se je od groze prijel za obena rokama za glavo in bila prepričana, da zmaga zver najprej tega človeka, nato pojde nad njo!

"Dušica"

ROMAN
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

Najbrž je čutil, da mu voda teče v grlo, pa je rajši vse povedal — Zanaša se na svojo priljubljenost — Misli, da mu ne bodo zamerili izdajstva —

Pa moti se. Izdajalec ne marajo —! V tem enem trenutku se je njihova ljubezen spremenila v strupeno sovraštvo. Varal jih je, podkupiti jih je mislil s svojo radodarnostjo!

Niti enega izgovora, niti enega opravičila niso našli zanj, v trenutku so ga zavržli, iztrgali iz srca, sovražili so ga prav tako divje, kakor so ga prej slavili in ljubili —

Derouledovi tovariši iz narodnega konventa so se zadovoljno smehljali. Merlin si je oddahnil, Tinville pa je kimal in se mugal.

Kar je sinoči napovedal neznan premo-gar, se je do pičice izpolnilo —

Derouled sam je bil miren.

Poznal je omahljivost in nezanesljivost ljudskih mas, pripravljen je bil na preobrat in vedel je, da ga jutri zjutraj čaka guillotina in da ga bo isto ljudstvo, ki bi bilo včeraj na kosce raztrgalo Merlina, če bi se ga bil dotaknil, jutri preklinjajoč in rjoveč vlekel na morišče.

Pa kaj je bilo njemu za to! Vedel je, kako bo prišlo!

Hladen, miren, odločen, z rokami prekrižanimi na prsih je stal, pripravljen na vse, — da se mu le eno posreči, rešiti njo, ki jo ljubi —

Julietta je živela kakor v sanjah. Tega ni pričakovala — Vsa kri ji je izginila iz lica, smrtnobleda je bila. Huje je trpela ko vse te dni sem, huje nego je mogla nositi.

Noče njene žrtve —! Ta misel je obvladala vse druge. Njegova ljubezen je umrla, ne mara življenja iz njenih rok —!

Tako blizu sta si bila, videla sta se, — in vendar se nista razumela, ta dva —!

Ena sama beseda, ena kretnja bi bila zadostovala — njune misli, njuna srca bi se bila našla. Pa zdelo se je, da ju bo ločila smrt za vedno, da se nikdar v življenju ne bodeta razumela —

Spet se je oglašil javni tožitelj Tinville. "Vi hočete torej reči, da ste sami sezgali pisma in raztrgali torbico?"

"Pisma so bila moja in jaz sem jih sezgal."

"Ampak obtoženka je izjavila pred državljanom Merlinom, da je hotela uničiti ljubavna pisma —!" je pravil Tinville hinavski sladko. Vrv morebiti še ni bila zadosti dolga, dati mu je morala vso priliko, da se bo zanesljivo sam obesil —

Derouled se je tedaj obrnil k ljudstvu in začel:

"Državljeni, prijatelji, bratje! Pogledjte si obtoženko! Mlado, nedolžno dekle je, ničesar ne ve o grehu in nevarnostih življenja. — Vi vsi imate matere, sestre, hčerke, vsi dobro poznate žensko srce, kako dostopno in sprejemljivo je za čustva in nagone, vsi veste, da ženska deluje bolj po nagonih srca ko pa po načelih razuma. — Ali jih zato manj ljubite? Ali vam niso prav zato še veliko bolj drage in ljube, vkljub temu da jih vladajo nepreračunljiva čustva —?

In pogledjte si tole obtoženko! Ljubi re-

publiko, ljubi Francijo, bala se je, da bi jaz s svojimi naklepi domovini škodoval. In tedaj se je zbudilo njeno mehko, čuteče srce, zabraniti je hotela zločin, kaznovati me je hotela, morebiti samo posvariti. Ali tako dekle razmišlja —? Stori, kar ji veleva srce, razum se še le oglasi, ko je dejanje že storjeno.

In tako se je tudi zgodilo. Ko je ovadba že šla svojo pot, šele tedaj je spoznala, kaka škoda se utegne zgoditi, kako žalostna, nesrečna bi bila moja mati, če izgubi sina, kako nesrečna bi bila moja uboga pohabljen sestrčina — In zaradi teh dveh, ne zaradi mene izdajalca, je spet storila, kar ji je velevalo srce, hotela je moje ljudi rešiti posledic svojega dejanja. Izpovedala je, da so sezgana pisma njena last. —

Ali je to greh, državljeni? Če ste bolni, ali ne skrbi za vas vaša nežna mati in sestra in žena? Če ste žalostni, ali vas ne tolaži, ali vam ne skuša odvzeti težkega bremena?

In to je storila tudi obtoženka. Videla je, kaka bridka izguba bi zadela mojo mater, mojo sestrčino, izmislila si je plemenito laž, vzela je pisma na svojo vest, priznala celo nečastno in sramotno sumničnjo, pripravljena je bila celo, da gre v smrt, — vse za to da bi vzela mojo krivdo na svoja ramena in rešila materi sina in varuha sestrčini-siroti. Trpela je za svojo plemenito laž, trpela več nego more prenesti čisto, pošteno deklško srce —

Ampak vi, državljeni Francije, vi ste plemeniti, zvesti, viteški! Vi ne boste dopustili, da bi bila kaznovana zaradi plemenitih nagibov in čuvstev, ki so jo gnala k temu dejanju! Na vas, žene plemenite Francije, se obračam v imenu vaših otrok in hčera, — sklenite jo v svoja srca! Vredna je tega, bolj vredna ko katerakoli druga junakinja, ker se je hotela žrtvovati iz ljubezni do uboge matere, do zapuščene sestrčine!"

Derouled je govoril kakor še nikoli.

Njegov jasni, krepki, prikupljivi glas je odmeval do zadnjega kota molčeče dvorane, z nepremagljivo silo je segel poslušalcem v srce, njegov poziv na njihovo plemenitost in njihovo viteštvo je dvignil njihova srca, čutili so spet, da so ljudje, pošteni, dobri.

Tu pa tam so se čuli posamezni glasovi in pogledi, ki so leteli na Julietto, so pričali, da bi jo enoglasno oprostili, če bi Tinville dal njeno usodo na glasovanje.

Merlin je parkrat pogledal po Tinvillu in mu skušal brati njegove misli iz obraza. Pa Tinville je ves čas nepremično sedel, naslanjal brado v dlan in malomarno strmel predse.

Ko je bil spet mir po dvorani, je Tinville končno izpregovoril.

"Vi torej trdite, da je Julietta Marny po krivem obdolžena nenravnosti?"

"Da!?"

"In da ni ničesar vedela o papirjih, ki ste jih vi uničili?"

"Ničesar ni vedela o njih! Jaz sam sem jih sezgal. Niti vedel nisem, da so pri hišni preiskavi našli ostanke med pepelom. Šele ko sem prišel domov, sem zvedel, česa je Merlin dolžil Julietto Marny."

(Dalje prih.)

THE FIRST NATIONAL JUVENILE CONVENTION OF THE WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION August 23 to August 26, 1937 at Denver, Colorado.

(Continued)

Joseph Skrabec, Jr. offered the following resolution for adoption:

"Whereas, Frank Znidar, the juvenile delegate representing adult lodge No. 32, of Cleveland, Ohio, was unable to attend due to unavoidable circumstances, and

Whereas, said Frank Znidar showed his fine spirit, good-will and interest by mail to the Supreme Juvenile Supervisor and submitting a written report and recommendation for the good of the juvenile department, be it

Resolved, that we express our deep regrets because said Frank Znidar is not present and that this convention in appreciation send him a group letter, a delegate badge, a convention program and a photograph of the juvenile delegation.

The foregoing resolution was adopted unanimously.

For a good reason the following resolution was secretly presented by Edward Juvancic and passed by unanimous consent:

"Whereas, our good friend, Mr. Matt J. Kochevar, donated his annual salary as Chairman of the Supreme Board of Trustees each year from 1930 to 1934 for the development and advancement of our juvenile department and

Whereas, this kindly deed was an important factor in the early success and progress of said department, and

Whereas, this kindly deed was an important factor in the early success and progress of said department, which shows its beneficial effect to this day, therefore be it

Resolved, that this juvenile convention express the gratitude of the entire juvenile department to Mr. Matt J. Kochevar, and that we extend our thanks and appreciation in a body by presenting to said Matt J. Kochevar a token of appreciation in behalf of the juvenile department of the Western Slavonic Association."

At the close of this session the juvenile delegates formed a circle around Mr. Kochevar, with the adult delegation gathered around, while Edward Juvancic read the above resolution ending with a fine talk during which he presented a beautiful tie clasp with the WSA emblem attached. Mr. Kochevar responded with a masterful talk that touched every one present.

Elizabeth Zadel presented the following resolution for adoption:

"Whereas, the local convention committee arranged for the juvenile delegates to tour the beautiful and interesting city of Denver on Monday afternoon, August 23, 1937 during which we visited City Park, the Colorado Museum of Natural History, Washington Park, Cheeseman Park, State Capitol, Civic Center, U. S. Mint, the business district and exclusive residential sections, therefore be it

Resolved, that we express our thanks and appreciation for the enjoyable afternoon of sight seeing, and be it further

Resolved, that we thank Mr. J. P. McConaty, of the Boulevard Mortuary, for the use of a large limousine, likewise to the driver, Mr. "Jack" Kevan, be it further

Resolved, that we also thank Mrs. Frances Jersin and Mrs. Joe Blatnik who acted as our guides and so nicely explained everything we visited."

The foregoing resolution was unanimously adopted.

On motion by Arthur Jersin, seconded by Rose Plut and second session was duly adjourned.

Following are the report of the various juvenile delegates just as they were read to the adult convention during the morning session on Wednesday, August 25. These reports were well received with a hearty applause and cheer for each juvenile.

By Rose Plut (age 12) for Lodge No. 1, Denver, Colorado: "Dear brothers and sisters, I am very glad that I am a delegate of the First Juvenile Convention. I hope there will be more delegates for the next convention. Also, I want to thank brother George Miroslavich for his kind help to the juvenile delegates. I will also try to be a delegate for the next juvenile convention and work hard to get all the new members I can for the United Comrades Juvenile Branch, No. 1, of Denver. I thank you."

Next a joint report was read for Lodges No. 3 and 16 of Pueblo, Colorado. By Frances Kral (age 16) as follows: "Brother President and friend delegates, There are 200 juvenile members in the Pueblo Boosters Branch No. 3, of Pueblo, Colorado who are very active and interested in the WSA. There still are many children in this city who are not as yet members of the Pueblo Boosters, and there is a chance in getting some of them to join, and as secretary of this branch it is my duty to get all the members possible, which I shall try my best to do.

The following is a report of each meeting from December, 1936 through March, 1937: DECEMBER, 1936—In December new officers were elected for Pueblo Boosters, with most of the members present. After the election a Keno Party was held followed by refreshments.

JANUARY, 1937—The new officers took their places at the officer's desk. After the secretary read the report from December, we started new busi-

ness for the benefit of the Pueblo Boosters and the ZSZ. We decided that we would sponsor a dance in the near future.

FEBRUARY, 1937—This meeting was well attended and the business was that each member was to bring one new member or more to the next meeting. Keno was also played at this meeting.

MARCH, 1937—Our March meeting was well attended with not less than 50 members present. Nothing special happened but every one worked hard to make the dance, which was to be held the following month, successful.

This is all of my report for four months. My partner delegate, Anne Spiller, will continue with a report of the next five months. Thank you."

By Anna Spiller (age 16) Pueblo, Colorado: "Here is a continuation of the report from April to August.

APRIL, 1937—This meeting was well attended with not less than 35 members present. The dance which was held on April, was a great success. A profit of \$85.00 was made. The money is to be spent for the Pueblo Boosters Juvenile Branch, No. 3.

MAY, 1937—In May there was no meeting because of a program in honor of Mothers. Included in the program was a speech by Mr. Matt Kochevar, a grand officer, and by Joe Spiller. A play was directed by Frances Kral; dancing group by Mrs. Daisy Hedges and the Ana Acapa Accordion Club, directed by J. R. Kunkle.

JUNE, 1937—At this meeting was announced who were the winners of the free trip to Denver. Some of the members were successful, and others were not; that is how the game is played. We received 58 new members in June.

JULY, 1937—This meeting was also well attended. Refreshments were served to all present. The secretary read all the names of the new members who joined in June. Matters were discussed and all new members were to pay their dues by next meeting.

AUGUST, 1937—August meeting was also well attended, with all the new members paying their dues. Refreshments were served to all. Matters were taken up about the coming convention for the benefit of the Pueblo Boosters and the ZSZ. So you can see that the Pueblo Boosters are getting along fine.

In the name of the Pueblo Boosters, No. 3, I give thanks especially to the grand officers, because we had this chance of coming to this convention. I hope that by the next convention there will be 5,000 juvenile members. I am sure that if we all work together, it will be a very great success. I thank you."

(Mr. Miroslavich was very pleased with the suggestion of 5,000 juvenile members by the next convention and called the adult delegate's attention to this, which indicates that this may be the goal set for the juvenile department.)

By John Savoren, Jr. (age 12) for Lodge No. 5, Leadville, Colorado: "Supreme officers and Delegates. I represent the adult lodge, Plainville Branch, No. 5, at Leadville, Colorado as a juvenile delegate. We have a juvenile branch with the name of Rocky Mountain Juveniles, No. 6; there are 111 members now in this branch and a good many of them are very interested in the WSA. There are many more children in our city that we shall try to get to join our Western Slavonic Association. I am going to get enough to be a delegate again at the next convention and ask other juveniles to do the same. I thank you very much."

By Mary Grande (age 9) for Lodge No. 7, Denver Colorado: "Dear Sisters and Brothers. I am very glad to be a delegate of the Juvenile Convention of the Western Slavonic Association from our lodge and the United Comrades juvenile branch. I wish that I would have gotten even more members than I did. I am going to try for the next convention and hope to get more members and otherwise work hard for the United Comrades Juvenile Branch, No. 1 and the Juvenile Department. I thank you."

By Joseph Skrabec, Jr. (age 17) for

Lodge No. 9, Canon City, Colorado: "Supreme Officers and Delegates! As a delegate of the juvenile branch, Happy Future, No. 4, with a membership of 76 and located in Canon City, Colorado, it makes me feel proud to be here today to represent the said branch at this convention.

My first desire before attempting any further comment is to thank our supreme officers for the opportunity they have given me and my fellow delegates in attending this first juvenile convention, of which I am confident will be a huge success.

As we all know, our supreme officers have at all times worked continuously to overcome the various difficulties which hinder the progress of the organization. In order that they may achieve this end which they desire the supreme officers have enlisted the aid of the juveniles, for they know that the juveniles today, will eventually be the seniors in the future. As a result, the juveniles were given the opportunity to act as delegates and thus be able to learn more about the organization and its principles, for which we delegates are very thankful.

Since our branch has been organized in Canon City, the members are more interested in the organization because of the activities and entertainments put on by our branch and also the programs of other branches of which they read about or if fortunate attended.

Because of these various programs, the members become friendlier, more cooperative, and active which results in prompt paying of their dues.

I would like to appeal and also to whom it may concern, and especially to the adult delegates, that on your return home you will try to organize a juvenile branch in your city or locality under the Western Slavonic Association.

Before I end my report I have a few suggestions to make that I think will benefit our juvenile membership in the future, and if you will be interested in them I would be very glad to relate them to you.

May this meeting stand out in our minds, that it has proved to be a success and better the organization in the future I thank you." (Delegate Scrabec related his suggestions at the juvenile committee meetings and convention.)

By Elizabeth Zadel (age 15) for Lodge No. 17, Frederick, Colorado: "Sisters and brothers of the adult and juvenile delegates! I stand here today at the Tenth Regular Convention of the Zapadna Slovenska Zveza, in which I wish all you sisters and brothers, also our head officers and all delegates that this convention will be as successful as all the previous conventions were.

We also thank you supreme officers, especially brother George J. Miroslavich, Supreme Juvenile Supervisor, that you put over this last campaign successfully which enabled our lodge to send a delegate from our juvenile branch No. 8, of Frederick, Colo. I am here to represent 76 members which now belong to our juvenile branch No. 8, Pride of Rockies.

We also thank you adult delegates for giving us ideas on this great organization of ours, in the way that it would grow bigger and bigger and better. I hope that we will always work side by side for better laws and run our organization smoothly.

Our juvenile branch was organized on May 3, 1936. We started with 30 members and by working hard and earnestly we have now reached the goal of 76. We still hope to get more new members in this wonderful organization, the WSA. I thank you delegates."

By Mary Butala (age 15) for Lodge No. 24, Salida, Colorado: "Dear Brothers and sisters, and delegates of the Tenth Regular and First Juvenile Convention of the Western Slavonic Association. I am very proud to announce that we enrolled a few members during every campaign in the last few years. But the last campaign, which ended June 30, 1937, my father and I, who is also a delegate at this convention, went out to work and enrolled 34 juveniles and 6 adults to our lodge and Association. Our total amount of members are 63 juveniles and 45 adults.

As yet, we have not a juvenile branch organized in Salida, but my father and I will do all we can to establish one. To my request, I would like this convention to change section 2, of our juvenile by laws as follows: The Juvenile Department of the WSA shall be open to children who have

passed the age of eight days and have not reached the age of eighteen years. As there is not anything else to say, I will wish this first juvenile convention the most of good luck. I thank you."

By Frank Znidar (age 14) for Lodge No. 32, Cleveland, Ohio. (Frank Znidar was not present but sent the following report by mail which was read by Matt J. Kochevar.) "Honorable Delegation of The Western Slavonic Association. Being reminded by a letter from Mr. Geo. J. Miroslavich to give some report or recommendations. I wish of my own accord to present the following, which I think would be best. I envision before my eyes the future development of our organization which slowly but surely is passing through a transitory period for members who are either foreign or native born.

Since the ways of our emigrant are totally different from those of our youth born and raised here, we must unite these two groups and bridge over the differences among ourselves with a so-called "national bridge." Every bridge, however, must have a healthy and strong foundation and so also it is necessary for any organization to begin to build on a solid and sound formation. In all humility let me present some of my recommendations.

1. Let great attention be paid to the spiritual education of youth, who ought to be reared in the national and organizational spirit.

2. Even in early childhood it is necessary to teach the youth: what the organization is, whom it serves and also to instill in their hearts the love for united action.

3. Let the spiritual education be the first in connection with sports, which however may never ever reach the limits set by the fraternal organization.

4. Let the older societies in their locality place great importance on this, that they entice youth into their circle, train them in the business of the society, impose certain duties on them and to give them an opportunity to recognize them from more clearly the nature of the organization.

5. Let the older societies, under their leadership, give a certain autonomy to the younger set that they may acquire experience in the business of society life. When they grow up, such members will become trained officers as well as the best agitators.

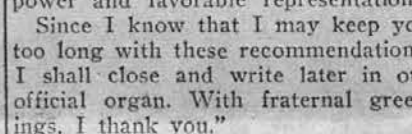
6. Let there be organized in such societies a youth campaign in which they may contest among themselves for prizes, which have a drawing power and favorable representation.

Since I know that I may keep you too long with these recommendations, I shall close and write later in our official organ. With fraternal greetings, I thank you."

(To be concluded next Wednesday)

NENAVADNA SMRT KOLE-SARJA

Tovarnar Otto Ehrlich iz Ratibora je vozil s svojim avtom proti Dunaju. Malo pred tem mestom se je zalcel proti njemu kolesar, ki je privozil po stranski poti. Avto je moža zagrabil in ga vrgel s kolesom vred v cestni jarek. Ehrlich se je takoj ustavil, ponesrečencu pa ni mogel več pomagati. Kolesar je bil že mrtev. Cev razbitega okvira kolesa mu je bila predrla prsi.

Božični prazniki

se bližajo in, ako vam razmere dopuščajo, se bodete tudi letos spomnili svojih staršev, bratov in sester ali drugih sorodnikov z malim božičnim darom v obliki denarne pošiljke. Kakot druga leta, se bono mi tudi letos še posebej potrudili, da bodo božična nakazila točno dostavljena. Priporočamo pa vam, da nam svoj dar za stari kraj čim prej odpošljete. Naše cene za denarne pošiljke so:

Din 200 za \$ 5.00—Lir 50 za \$ 3.45
Din 350 za \$ 8.40—Lir 100 za \$ 6.35
Din 500 za \$ 11.65—Lir 160 za \$ 10.00
Din 700 za \$ 16.25—Lir 200 za \$ 12.25
Din 1000 za \$ 23.00—Lir 300 za \$ 18.00
Din 2000 za \$ 45.00—Lir 500 za \$ 29.50
Din 5000 za \$ 112.00—Lir 1000 za \$ 87.00

Pri večjih zneskih sorazmeren popust.—Cene so podvržene spremembam gori ali dol.—Pošljamo tudi v ameriških dolarjih.

POTOVANJE V STARI KRAJ

Razne linije prirede osebno vodene izlete za praznike. Ako ste namenjeni v stari kraj pred Božičem, mi pišite za vse informacije.

SORODNIKE IZ STAREGA KRAJA

je sedaj mogoče dobiti, ako vaše premoženje nuči zadostno garancijo. Vse potrebne informacije vam pošljem na zahtevo.

NOTARSKI IN DRUGI POSLI

Če hočete v starem kraju prodati posestvo, če imate dobiti zapuščino ali če vam je treba uređiti kako drugo zadevo v starem kraju, je v vašem interesu, da se obrnete na spodaj navedeni naslov:

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd St., New York, N. Y.

POZOR!

Poleg teh vse vrste poučne članke in razne razprave. Posebno zanimiv je v listu roman. Iz domovine in iz slovenskih naselbin po Ameriki prinaša vse razne dogodke in novice. Veliko važnih dogodkov gre mimo vas, če ne čitate dnevno našega lista. Jesenski in zimski večeri so tukaj. Naročite si list "Amer. Slovenec" in krajšajte si z čitanjem istega dolgočasne zimske večere. List stane na leto \$5.00, za Chicago in inozemstvo \$6.00 in za pol leta \$2.50, za Chicago in inozemstvo \$3.00. Naročnino pošljite na: UPRAVO "AMER. SLOVENCA", 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois.

Na svetu so nastale zopet zelo napete razmere. Ali vi sledite tem razmeram? Zgleda, da bo vsak čas lahko nastala splošna svetovna vojna. Naš list "AM. SLOVENEK" prinaša o vseh svetovnih dogodkih točna in zanesljiva poročila.

Dospela je iz Ljubljane nova zaloga pristnega "Bahovec" PLANINKA ČAJA

Neprekosljivo zdravilo je ta čaj zoper obolenja želodca, ledvic, jeter in žolča ter črevesja. Urejuje in utrjuje kri ter se rabi še posebno uspešno pri ženskih boleznih in težkočah v času menstruacije ter v prehodnih letih. Planinka krepi celo telo in vam pomore do novih moči in energije. Bahovec Planinko dobite v Ameriki edino pri nas. Cena je skupno s poštnino \$1.00 škatlja, 3 šk. \$2.90.

MARIA-CELJSKE ŽELODČNE KAPLJICE v stekli, po 60c, in velike po \$1.40.

ŠVEDSKE KAPLJICE, najboljša tonika zoper oslabelost. Mala stekl. 60, velika \$1.40.

KAMELICE, TAVZENTROŽE, ENCIJAN, HVOŠČI in nad 50 drugih vrst Knapjovih zeliščnih zdravil kakorane splošno uporabljajo slovenski narod, dobite vselej pri nas v paketih po 25c in 40c.

Pošljite narčilo ali zahtevajte cenik od

STEVE MOHORKO CO.
704 South 2nd Street, Milwaukee, Wis.